

μόστρα

μόστρα, η, ουσ. [<μσν. μόστρα <ιταλ. mostra <λατιν. mostrare (= δείχνω)], η μόστρα. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) το πρόσωπο: «κάθε μήνα πηγαίνει στο ινστιτούτο καλλονής και περιποιείται τη μόστρα της». **2.** η επίδειξη, η φιγούρα: «για δες τον μόστρα με το καινούριο του αυτοκίνητο!». **3.** η βιτρίνα καταστήματος: «κάθε φορά που γίνεται διαδήλωση, οι διαδηλωτές του σπάζουν τη μόστρα του μαγαζιού του». **4.** το εκλεκτότερο μέρος εμπορεύματος που προβάλλεται στη βιτρίνα για να νομίσει ο πελάτης ότι όλο το εμπόρευμα είναι εκλεκτό: «κάθε φορά που παίρνουν κάτι απ' τη μόστρα, γίνεται θηρίο». Συνών. *αθέρας / αφρόκρεμα (2β) / αφρός / βιτρίνα (4) / κράχτης (3)*.

- για (τη) μόστρα, για επίδειξη, για φιγούρα και μόνο: «επειδή έχει όμορφη ξαδέρφη, κάθε τόσο την παίρνει μαζί του για μόστρα».

- θα σου χαλάσω τη μόστρα, **α.** (απειλητικά) θα σου σπάσω, θα σου παραμορφώσω το πρόσωπο από το πολύ ξύλο που θα σου δώσω: «αν μάθω πως με κατηγορήσες ξανά, θα σου χαλάσω τη μόστρα». **β.** (απειλητικά) θα καταστρέψω την καλή εικόνα που επιδιώκεις να προβάλλεις στον κόσμο: «αν ξαναβάλεις χέρι στο ταμείο, θα σου χαλάσω τη μόστρα, για να καταλάβουν όλοι τι κουμάσι είσαι».

- κάνω μόστρα, **α.** επιδεικνύω κάτι: «κάθε απόγευμα περνάει απ' το στέκι μας και μας κάνει μόστρα το καινούριο του αυτοκίνητο». **β.** επιδεικνύομαι: «κάθε βράδυ πηγαίνει στα μπουζούκια και κάνει μόστρα με τα λεφτά του πατέρα του».

- παίρνω τη μόστρα, διαλέγω, ξεδιαλέγω το εκλεκτότερο μέρος εμπορεύματος, ιδίως εκείνο που προβάλλεται στη βιτρίνα: «όταν βλέπει κάποιον να παίρνει τη μόστρα, γίνεται έξω φρενών». Συνών. *παίρνω την αφρόκρεμα / παίρνω τον αθέρα / παίρνω τον αφρό*.

- του κατεβάζω τη μόστρα, σπάζω τη βιτρίνα του μαγαζιού του: «πέταξε ένας πιτσιρικάς μια πέτρα από μακριά και του κατέβασε τη μόστρα του μαγαζιού του». βλ. και φρ. *του κατεβάζω τη μάπα*, λ. [μάπα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας